

nemført en Ordning, som gjør det overflødig at benytte Andel i Auktionsindtægten som Tilskyndelse til den rette Benyttelse af Hugsten, saaledes kan denne Lønningsmaade paa den anden Side endogaa virke hæmmende paa Udbyttet. De senere Aars stærkt finkte Priser have jo nemlig i alt Fald en af deres væsentlige Grunde i formindstet Efterspørgsel ved Auktionerne, og der har endogaa vist sig Spor af, at den Omstændighed, at Udbuddet (som afhænger af de planmæssige Hugster) er større end Efterspørgslen, har fremkaldt Enighed mellem Brændehandlere om at trykke Auktionsbudene ned under rimelige Nutidspriser, og paa flere Skovdistrikter har det derfor været nødvendigt at formindste Hugsterne, naaget en saadan Vædring af Driftsplanerne har sine ikke ubetydelige Ulemper. Det eneste Middel herimod er at benytte Salg underhaanden, naar gunstig Veilighed tilbyder sig, og en saadan fremkommer nu hyppigere end tidligere paa Grund af den noget større Virksomhed, som den private Industri er ifærd med at udvikle ved Oparbejdelse af de raa Træeffekter, og som ikke altid kan tilfredsstilles ved Auktionskjøb, fordi den maa benytte de øieblikkelige Konjunkturer og sikkre sig Effekter af bestemt Art, i bestemt Mængde og til bestemt Tid, saa at Statskovenes i de fleste Tilfælde ganske vilde gaa glip af denne Afsetning til rimelige Priser, naar den ikke stete underhaanden. Men medens det derfor, saaledes som Forholdene efterhaanden have udviklet sig, er i Statsklassens og selve Statskovenbrugs Interesse, at Salg underhaanden kan anvendes om end udtagsløst, saa dog i ikke ganske ubetydelig Udstrækning efter Fornødenhed og Veilighed, er der paa den anden Side den Betænelighed derved, at det gjør Skaar i vedkommende Skovriders lov hjemlede Embedsindtægt, idet der efter Loven af 25de Februar 1851 kun kan gives ham Procenter af, hvad der sælges ved Auktion, ikke af, hvad der sælges underhaanden. Det er imidlertid ikke blot saa, at den i Loven af 25de Februar 1851 hjemlede delvise Lønning med Auktionsprocenter i Principet ikke længere er tidssvarende; den har under de forandrede Forhold tillige medført den uheldige Følge, at en stor Del af Statens Skovridere ikke kunne faa den Lønningsindtægt, som var dem tiltænt, og som de virkelig i sin Tid have havt af Auktionsprocenterne. Som Bilag I er trykt en Fortegnelse over, hvad Auktionsprocenterne paa hvert Skovdistrikt have udgjort i hvert af de sidste 5 Finantsaar, og til Sammenligning dermed en tilsvarende Fortegnelse for den 10 Aar længere tilba-

gelliggende Aarrække 1873/74—1877/78. Af denne Fortegnelse vil det ses, at medens i denne sidstnævnte Periode af Statens 22 Skovridere 16 à 17 oppebare Auktionsprocenternes Maximum, 800 Kr., og dette Beløb i 1883/84 endnu oppebares af 14 Skovridere, er disses Antal siden formindstet og har i sidstnævnte Finantsaar 1887/88 kun været 6. Grunden hertil er i første Række den stærke Nedgang af Salgspriserne (der i Bilag II vil findes fremstillet for de forandrede Aarrækker for de 2 vigtigste Sortimenters Vedkommende Bøgefløvebrænde og Naaletrækommer); men dertil kommer endnu, at det ved Fastsettelsen af de nye Driftsplaner har været nødvendigt paa flere Distrikter at nedsætte de planmæssige aarlige Hugster (de saakaldte Stater) ikke ubetydeligt. Eksempelvis skal saaledes anføres, at Bøgetaten er nedsat paa 4de Kronborg Distrikt fra 1,660 til 426 Favne, paa 5te Kronborg Distrikt fra 1,950 til 1,168 Favne, paa 1ste Frederiksborg Distrikt fra 1,200 til 875 Favne, paa 2det Frederiksborg Distrikt fra 2,000 Favne til 1,376 Favne, paa 1ste Rjøbenhavns Distrikt fra 1,800 til 1,148 Favne, paa Silkeborg Distrikt fra 1,846 til 1,084 Favne, paa Buderupholms Distrikt fra 1,389 til 850 Favne, medens Staten af Naaletræ-Stammeved er nedsat paa 6te Kronborg Distrikt fra 36,600 til 23,855 Kubikfod, paa Odsherreds Distrikt fra 34,886 til 23,000; paa 1ste Frederiksborg Distrikt fra 28,300 til 7,047, paa 2det Frederiksborg Distrikt fra 63,000 til 39,840, paa 1ste Rjøbenhavns Distrikt fra 80,000 til 50,260, paa Falsters Distrikt fra 48,711 til 21,209 Kubikfod.

Den i indeværende Lovforslag foreslaede Forandring i Skovridernes Lønningsmaade gaar derfor for de Allersflestes (18) Vedkommende kun ud paa at sikkre dem den samme Indtægt, som de dels fortiden oppebare, dels tidligere have oppebaaret, en Sikkring, som de Paagældende have faa meget større Villighedskrav paa, som en anden Lønningskilde, hvortil der er taget væsentlig Hensyn ved Fastsettelsen af den egentlige Pengelønning, nemlig Udbyttet af Embedsjorden, i de sidste Aar er bleven meget betydeligt forringet; thi det er klart, at ved Jordbrug som de, hvorom her er Tale, hvis Drift er forholdsvist dyr, baade paa Grund af dets ringere Størrelse, og fordi Skovriders Tid er optaget af hans Embedsgjerring, maa den ved Landbrugsproduktens Prisfald forarsagede Formindskelse af Bruttoindtægten i endnu langt større Forhold formindste den Nettoindtægt, der er beregnet som Lønningsdel. Kun for de 4 yndste Hæbedistrikter,